

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Taula de contingut

TOP 3 CLÀSSICA Time Out Barcelona - 01/11/2018	3
Madeleine Peyroux Jazz con todas las letras ABC - 02/11/2018	4
>MUSICA. Des deis anys vint Barcelona está enamorada del jazz. Músics de prestigi, escoles i clubs ho testimonien. 1 el Festival, que arriba a les 50 edicions. El Mundo de Catalunya Tendències - 01/11/2018	5
+ concerts La Vanguardia Que Fem - 02/11/2018	8
RESERVA ARA Time Out Barcelona - 01/11/2018	9
El final de gira de Maria Arnal i Marcel Bagés passa pel Fortuny Diari Mes Tarragona-reus-costa Daurada - 02/11/2018	10
«En Pep, el nen que somiava amb sardanes» Diari de Girona - 02/11/2018	11
«HEMOS HEREDADO LOS MIEDOS DE NUESTROS ABUELOS» Diari de Tarragona - 01/11/2018	12
Una localidad que rezuma música y cuida sus tierras Heraldo de Aragón - 01/11/2018	15
Romàni gòtic de categoria La Vanguardia Vivir - Catalán - 01/11/2018	17
Gòspel solidari al Teatre Tarragona contra la violència al Perú MÚSI CA Diari Mes Tarragona-reus-costa Daurada - 31/10/2018	18
Concert de gòspel en benefici de Mans Unides Diari de Tarragona - 31/10/2018	19

TOP 3 CLÀSSICA

Recitals, concerts, òpera... *Pere Andreu Jariod* tria del millor de la setmana

VRIEND MARCEL VAN DEN BROEK

↑ OBC

Jan Willem de Vriend dirigeix la Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya en tres concerts aquest cap de setmana, on també actua com a solista convidat el pianista Hannes Minnaar. S'hi podran sentir peces de Wolfgang Amadeus Mozart, Clara Wieck i Felix Mendelssohn.

→ L'Auditori. M: Marina. Dv. 2, 20.30 h. Ds. 3, 19 h. Dg. 4, 11 h. 15-40 €.

↑ Zoran Dukic i Aniello Desiderio

Dos destacats guitarristes que, de tant en tant, podem veure en recital al Palau de la Música Catalana. Aquesta vegada, però, actuen junts, en un concert que inclou peces de Bach, Piazzolla, Albéniz i Domeniconi, entre d'altres.

→ Palau de la Música. M: Urquinaona. Dimarts 6. 21 h. 39-45 €.

JORDI BEDMAR

↑ Homenatge a Claude Debussy

Torna, puntual, com cada primer diumenge de mes, el concert de carilló d'Anna Maria Reverté des del Palau de la Generalitat. Una hora de música de Claude Debussy, originària per a piano, que sonarà diferent gràcies als sons màgics i evocadors de les campanes del carilló.

→ Palau de la Generalitat. M: Jaume I. Diumenge 4. 12 h. Gratis.

Madeleine Peyroux Jazz con todas las letras

El día que asomó la cabeza desde la neblina nocturna de los clubs neoyorquinos, hace ya más de dos décadas, a Madeleine Peyroux se la emparentó rápidamente con las voces rasgadas y los lamentos de Billie Holiday y Bessie Smith. Una comparación que la ha acompañado desde que se estrenó en 1996 con «Dreamland», pero que la cantante ha sabido moldear a su antojo a fuerza de rodearse de nuevos compañeros de viaje. Es así como se ha llevado el jazz de paseo por los dominios del folk e incluso del pop y es así también como ha acabado llegando a «Anthem», un

disco que toma impulso desde el balsámico himno de Leonard Cohen para seguir ahondando en los diálogos estilísticos y el cosquilleo emocional del jazz vocal. En su regreso a España, actuará acompañada por Graham Hawthorne, Paul Frazier, Andy Ezrin y Gregg Fine. / D. M.

«Madeleine Peyroux»

► **Cartagena.** Nuevo Teatro Circo. 2 de noviembre. 21. 30 horas.

► **Barcelona.** Palau de la Música. Sábado, 3 de noviembre. 21. 30 horas.

► **Palma de Mallorca.** Trui Teatre. Domingo, 4 de noviembre. 21 horas.

Miles Davis al Palau d'Esports el 1984. ISABEL RAMONEDA

>MÚSICA. Des dels anys vint Barcelona està enamorada del jazz. Músics de prestigi, escoles i clubs ho testimonien. I el Festival, que arriba a les 50 edicions, és el símbol de l'afició a una música sinònim de llibertat. Pàgines 4 i 5

RAFAEL VALLBONA

En Tito Ramoneda porta el jazz al cap i al cor des dels 14 anys. Hi va entrar, com d'altres en aquella època, amb el rock progressiu, el jazz-rock i tota mena de fusió i, a poc a poc, va descobrir els clàssics. Als 16 escoltava Duke Ellington Eric Dolphy i Led Zeppelin i, per tot plegat, va decidir estudiar a l'Aula de Música Moderna i Jazz i al Taller de Músics, com tants altres, també. Però no va ser músic, només en va estudiar. La seva passió la va derivar cap un terreny quasi inhòspit: la producció de concerts.

Va veure la llum. «El primer que vaig fer és de mànager dels Transatlàntic, i els vaig col·locar de teloners de Miles Davis, el 1984. Aquella nit Davis em va passar a un metre; va ser una experiència molt forta». És l'artista que el va marcar definitivament. Quan el descobreix, l'il·lumina. I el 1988, aquell noi de 25 anys va crear The Project amb en Joan Rosselló, pare del Jamboree. Debuten amb un concert de jazz: Chet Baker al Zelleste. Però en Chet estava K.O. en un hotel de Milà; impossible que viatgés. En Ramoneda va agafar el telèfon, va convèncer el conserge de l'hotel perquè entrés a la cambra del músic, el posés sota la dutxa i l'enviés a l'aeroport. El concert va ser un èxit i el trompetista, sopant, parlava amigablement del disc que gravaria per Blue Note. Res no feia pensar que, setmanes després, moriria.

Històries d'una història, la de la llarga relació d'amor entre Barcelona i el jazz, de la qual el Festival Internacional de Jazz, que enguany arriba a les 50 edicions, n'ha escrit algunes solfes brillants. I les 30 darreres, han estat interpretades per la companyia que dirigeix en Tito Ramoneda: «El segell de l'empresa és el jazz».

VIDES PARAL·LELES

Capital europea de l'espectacle durant la Gran Guerra i refugi per a artistes, traficants, espies, i tota mena d'aventurers, els primers sons van arribar a Barcelona la tardor de 1919, als salons del Ritz. El febrer de 1920 va ser la descoberta oficial del gènere, quan Ferran Bayés va programar al rutilant *music-hall* Principal Palace un ball de carnaval amenitzat per una autèntica *jazz-band* de músics negres. I l'exposició del 29 va ser l'esclat popular del gènere als escenaris locals. La cosmopolita Barcelona s'havia enamorat del jazz. «Barcelona sempre ha estat atenta, potser per la situació geogràfica, cap a tot el que era nou. I el nou sempre venia del nord», afirma Ramoneda.

Per això sorprèn que al voltant dels esdeveniments del 92, probablement el segon gran moment de glòria mundana de la ciutat, l'Ajuntament estigués decidit a dissoldre el festival de jazz en el Festival de Tardor que impulsava l'Olimpiada Cultural. «El festival no era nostre, nosaltres n'havíem

ROBERTO MASOTTI

MÚSICA

PREN-NE 50!

El títol fa referència al popular tema 'Take Five', de Dave Brubeck, el primer músic a tocar al Festival Internacional de Jazz. Des del 1966 hi han passat artistes tan diversos com Keith Jarrett, Nina Simone, Paolo Conte, Tomatito, Diana Krall o Chucho Valdés.

SANTI COGOLLUDO

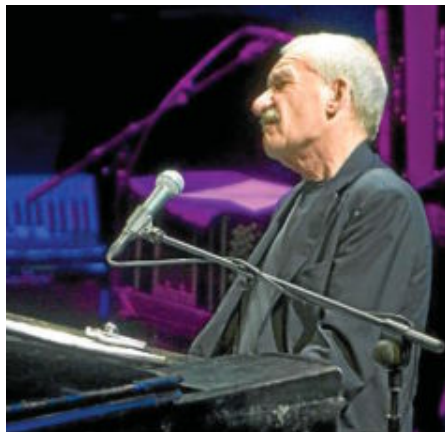

A dalt, Miles Davis i B.B. King el 1973, al mític concert que van oferir al Palau de la Música. A l'esquerra, Tito Ramoneda, director del Festival de Jazz de Barcelona. A la dreta, Dave Brubeck, el primer en tocar al festival.

fet la producció l'any anterior. Jo potser no era del tot conscient de la història del festival i de per què l'administració el volia eliminar – diu el promotor-. Vaig anar a veure la gent de l'Olimpiada Cultural, els vaig oferir els artistes que tenia en cartera i van dir que no els interessava. Vaig anar a veure en Ferran Mascarell (llavors regidor de Cultura) i em va dir que, de la mateixa manera que havia nascut de mans privades, si jo el volia tirar endavant l'Ajuntament m'en cediria la marca però, això sí, no ens donarien ni un duro de subvenció. El primer any va anar així».

1 Noviembre, 2018

JUSTY GARCÍA KOCH

LORENZO DUASO

JOSEP MOYA-ANGELER

Fundat per Joan Rosselló i els seus amics del Jubilé Jazz Club, el Festival Internacional de Jazz de Barcelona havia passat per moltes mans: el Hot Club d'Alfred Papo, el Parc d'Attractons de Montjuïc, l'Ajuntament i el Consorci del Palau de la Música, abans de ser recollit per The Project, amb el que en Rosselló, obstinat difusor del jazz com ningú, veia acomplerta la seva obra. A la ciutat del jazz, semblava que ningú no volia el festival. «Que hagi passat per tantes mans demostra que el projecte empresarial d'un festival de jazz és complex i no dona diners», diu Ramoneda.

Així, per l'empenta d'uns joves

agorats, s'ha mantingut un projecte que podria haver desaparegut. El de Barcelona és el primer festival de jazz internacional d'Espanya i un dels veterans d'Europa. «I faig incidència en el caràcter internacional i professional. El Jazzaldia de Donosti (tres edicions més) va començar amb músics locals amateurs», adverteix el director de The Project—. «Un festival que, a la primera edició, tenia un cartell amb Dave Brubeck i Sonny Rollins només es va fer aquí. Per tant, Barcelona n'és pionera», sentència. El festival és patrimoni de la ciutat. El recorregut entre Barcelona i el jazz són vides paral·leles.

Alguns dels músics que han tocat al Festival de Jazz: Keith Jarrett, Chucho Valdés, Nina Simone, Paolo Conte i Jack DeJohnette. A baix, Diana Krall.

Uns mesos abans del debut, el 25 de gener de 1966, al Palau de la Música, Ella Fitzgerald i l'orquestra de Duke Ellington van fondre per sempre el jazz amb l'ànima de la ciutat.

TOTS SÓN JAZZ

La tardor de 1966 Dave Brubeck, amb el quartet en ple èxit per l'immortal *Take Five*, va inaugurar el festival. Xavier Montsalvatge, Frederic Mompou, Josep Llimona o Pasqual Maragall van ser alguns dels primers espectadors.

També hi van tocar Tete Montoliu, a més de Bud Freeman, Illionis Jacquet, Roy Elridge, Stan Getz i As-trud Gilberto, el jove Gary Burton, i un Sonny Rollins que va ser polèmic per un solo de 30 minuts. Però el festival ja no tenia aturador. Com la carrera del colós del saxo, a qui encara vam escoltar el 2012, amb 82 anys.

Des d'aleshores pel Festival Internacional de Jazz de Barcelona hi han passat gairebé tots els grans del jazz, del clàssic al més avantguardista. Hi ha hagut polèmiques i baralles de tota mena entre partidaris d'un i altre estil i cap dels organitzadors no ha sortit indemne, The Project, tampoc. Quan va actuar Ana Belén en sengles espectacles amb Chano Domínguez i Lluís Vidal (1998 i 1999), es van haver de sentir a dir de tot, com quan van incorporar artistes flamencs. Però avui el públic jove s'incorpora al jazz. Són aficionats a la música que, farts de la cantarella del pop, han virat cap a l'electrònica i el *hip-hop*, i des d'aquí descobreixen la llibertat creativa i la transversalitat del jazz i, això, obre unes expectatives immillorables.

De fet, Miles Davis hi té una gran responsabilitat. Amb la seva enorme influència sobre la música del canvi de segle, va incorporar el *funk*, el *hip-hop* i fins i tot el pop (la seva versió del *Time after time* és icònica) al que ell deia *social music*. Però el 1989, any de debut de The Project com a titular del festival, hi havia espectadors que abandonaven el Palau d'Esports dient que allò no era jazz. Era Miles Davis en el que va ser un concert memorable d'una edició amb Modern Jazz Quartet, Pat Metheny o Wynton Marsalis.

Des de llavors, la llista d'artistes és enorme i diversa. De Keith Jarrett a

Uns mesos abans del debut, el 25 de gener de 1966, al Palau de la Música, Ella Fitzgerald i l'orquestra de Duke Ellington van fondre per sempre el jazz amb l'ànima de la ciutat.

Nina Simone i Ornette Coleman, i de Ray Charles i Wayne Shorter (descobert al festival del 1967 per la fugida de Davis) a Paolo Conte, Maria Schneider o Michel Camilo i Tomatito, qualsevol artista que us pugueu imaginar ha passat pel festival: Randy i Michael Brecker, Diana Krall i Brad Mehldau, Chucho Valdés...

Tot i això Ramoneda fa autocrítica: «Hi ha hagut moments difícils, a vegades per falta d'orientació. No vam tenir temps de pensar, era agafar-lo o matar-lo. Ara el dirigeix en Joan Anton Cararach, que ha sabut crear un discurs i un projecte». El futur? Transversalitat i dimensió social: «El diner públic ha de ser per al projecte que es va crear, amb accent al jazz, però obert a altres coses: classes magistrals, jazz als districtes, pelis a la filmoteca, la festa jazz & food al carrer, exposicions. Crec que, el que s'ha de valorar del festival és l'impacte social, no l'econòmic. Fem un festival per a la gent d'aquí. Aportem un gra de sorra perquè aquesta ciutat i la gent que hi viu sigui millors».

+ concerts

Divendres, 2

SUUNS *Indie rock*

'Felt' (2018) és el nou exercici de passional postpunk i art rock dels canadencs Suuns, grup que va revelar-se com la gran sensació del Primavera Sound del 2016. LA [2]. NOU DE LA RAMBLA, 111. TEL.: 934 41 40 01. METRO: PARALLEL (L2, L3). HORA: 20H. PREU: 20€ ANTICIPADA, 25€ A TAQUILLA. ● Entradium.com

Dissabte, 3

DOLLAR SELMOUNI *Hip-hop*

És un dels rimadors emergents del hip-hop estatal. A l'Apolo, l'MC mallorquí avançarà els temes del seu pròxim treball, previst per a inicis del 2019, 'No Cry'. APOLO. NOU DE LA RAMBLA, 113. TEL.: 934 41 40 01. METRO: PARALLEL (L2, L3). HORA: 20H. PREU: 8€ ANTICIPADA, 12€ A TAQUILLA. ● Hiphoptickets.es

MADELEINE PEYROUX *Jazz*

Vella coneguda del Festival de Jazz de Barcelona, Madeleine Peyroux és una de les grans dames del

gènere del segle XXI. PALAU DE LA MÚSICA CATALANA. PALAU DE LA MÚSICA, 4-6. TEL.: 932 95 72 00. METRO: URQUINAONA (L1, L4). HORA: 21.30H. PREU: ENTRE 15 I 55€.

15% DE DESCOMPTE. Entradasdevanguardia.com

THE RUBINOOS *Pop*

Imprescindibles del power pop, The Rubinoos atacaran el seu arsenal de melodies totals amb títols com 'I Wanna Be Your Boyfriend' i 'I Think We're Alone Now' al capdavant. LA [2]. NOU DE LA RAMBLA, 111. TEL.: 934

41 40 01. METRO: PARALLEL (L2, L3). HORA: 18H. PREU: 15€ ANTICIPADA, 18€ A TAQUILLA. ● Notikumi.com

Dimarts, 6

CARPENTER BRUT *Electrònica*

Entre els seus compatriotes Daft Punk i les bandes sonores del cinema de terror dels vuitanta, Carpenter Brut s'ha significat com una de les figures de culte de l'electrònica actual. RAZZMATAZZ. ALMOGÀVERS, 122. TEL.: 933 20 82 00. METRO: MARINA (L1). HORA: 20H. PREU: 22€ ANTICIPADA, 25€ A TAQUILLA. ● Ticketmaster.es

JOHN SCOFIELD COMBO 66 *Jazz*

Gran mestre de la guitarra, John Scofield torna a sumar-se al Festival de Jazz de Barcelona, aquesta vegada amb un nou projecte, veritable dream team del jazz, Combo 66. BARTS. AV. DEL PARALLEL, 62. TEL.: 933 24 84 92. METRO: PARALLEL (L2, L3). HORA: 20.30H. PREU: ENTRE 26 I 42€. 15% DE DESCOMPTE. Entradasdevanguardia.com

Dimecres, 7

BETH HART *Blues rock*

Fa més de vint anys que puja als escenaris, però ha estat els darrers cinc que s'ha reivindicat com la blueswoman del moment. 'Front and Center' (2018) és el seu treball més recent. BARTS. AV. DEL PARALLEL, 62. TEL.: 933 24 84 92. METRO: PARALLEL (L2, L3). HORA: 21H. PREU: ENTRE 32 I 40€. 15% DE DTE. Entradasdevanguardia.com

ISEO & DODOSOUND

Reggae, trip hop
Han actuat per tot Europa, a l'Àfrica del Sud i fins i tot a l'Índia. Ara la parella navarresa tanca la gira 'Roots in the Air' (2017) amb dos concerts, dimecres i dijous, a Barcelona. APOLO. NOU DE LA RAMBLA, 113. TEL.: 934 41 40 01. METRO: PARALLEL (L2, L3). HORA: 20H. PREU: ENTRADES EXHAURIDES.

Dijous, 8

FANTASTIC NEGRITO *Blues, rock*

'Please Don't Be Dead' (2018) és

un dels discos de la temporada, confluència molt destacable de blues, R&B i música d'arrels nord-americanes. LA [2]. NOU DE LA RAMBLA, 111. TEL.: 934 41 40 01. METRO: PARALLEL (L2, L3). HORA: 20H. PREU: 13€ ANTICIPADA, 15€ A TAQUILLA. ● Notikumi.com

JUDI JACKSON *Jazz*

Acaba de debutar de llarg amb 'Live in London' (2018), disc pel qual molts la comencen a descriure com la Nina Simone dels nostres dies. EL MOLINO. VILA I VILÀ, 99. TEL.: 932 055 111. HORA: 21H. PREU: 15€. 15% DE DESCOMPTE. Entradasdevanguardia.com

MUJERES *Indie rock*

Banda fonamental del subsol musical barceloní, Mujeres continuen estripant els temes del seu darrer disc, 'Un sentimiento importante' (2017). METEORO. PG. DE MONTJUÏC, 52. TEL.: 669 263 477. HORA: 21.30H. PREU: 10€ ANTICIPADA, 12€ A TAQUILLA. ● Codetickets.com

RESERVA ARA

Un tast de tot el que pots comprar a timeout.cat

Menja't l'Èter

Què és? La cinquena i última experiència gastronòmica de la societat *foodie* secreta.

Per què hi heu d'anar? Després dels sabors Aire, Aigua, Foc i Terra, l'experiència culmina amb l'element més volàtil i els xefs Miki Manubria (Chingón) i Pol García, creador de les experiències pop-up gastronòmiques Pop Secret.

Per què és especial? Serà com l'explosió de tots els altres elements junts.

→ Localització secreta. Dijous 8. 20.30 h. 85 €.

NO T'HO
PERDIS

Jazz & Blues al Mandarin

Què és? Tots els dimecres d'aquest mes podeu gaudir de diferents concerts de blues i jazz al jardí mimosa de l'hotel Mandarin Oriental.

Per què hi heu d'anar? Descobrireu un jardí amagat al centre de Barcelona, al passeig de Gràcia, amb còctels paradisiacs a ritme de blues i jazz.

Per què és especial?

Que no us faci por el Mandarin. No hi ha millor oasi per fer un còctel i gaudir de bona música en viu.

→ Mandarin Oriental Barcelona. M: Passeig de Gràcia. Dimecres de novembre. 18 €.

Tomatito i José Mercé

Què és? Els dos genis del flamenc ens embruixen al De Cajón, el cicle de flamenc dins del Festival Internacional de Jazz de Barcelona.

Per què hi heu d'anar? Per gaudir de la complicitat i el talent d'aquests dos artistes que presenten el seu disc junts al *toque* i al *cante*.

Per què és especial? Presentaran per primera vegada el seu treball conjunt, i ho faran al Palau de la Música, on ara fa un any es va plantar la llavor de la col·laboració.

→ Palau de la Música. M: Urquinaona. Dv. 16. 21.30 h. 18 €.

Hits

Què és? Humor intel·ligent trepidant i sorprenent en l'últim espectacle de la història dels Tricicle.

Per què hi heu d'anar? No us podeu perdre l'actuació amb què aquests comedians, clàssics de l'humor i de la nostra escena, s'acomien dels escenaris.

Per què és especial? Ens diuen adeu amb un espectacle més llarg que recull els millors gags de la seva trajectòria. Però el que ho fa més especial és o ara o mai.

→ Teatre Victòria. M: Paral·lel. Sense data de comiat. 20-38 €

Kassandra

Què és? Un dels personatges del mite de la Guerra de Troia, la jova endevina que la prediu sense que la creguin, se'n presenta des del club de cites l'Odissea.

Per què hi heu d'anar? Dirigida per Sergi Belbel, l'obra de Sergio Blanco connecta el relat mític amb l'actualitat projectant els desastres de la guerra en la jove transsexual i cocaïnòmana protagonista.

Per què és especial? Elisabet Casanovas, la Kassandra del títol, s'hi revela com una gran actriu.

→ Teatre Nacional. M: Marina. Fins al 18 de novembre. 24 €.

Teatre, música, gastronomia: troba les millors entrades a timeout.cat/reservabcn

MÚSICA

MAIMB.CAT

Maria Arnal i Marcel Bagés en una imatge promocional.

El final de gira de Maria Arnal i Marcel Bagés passa pel Fortuny

Serà demà a les 21 h. en el marc de l'Accents

Redacció/M.B.

La vocalista de Badalona, Maria Arnal, i el guitarrista de Flix, Marcel Bagés, actuaran demà a les nou de la nit al Teatre Fortuny de Reus en el marc de la cinquena edició del Festival Accents, que ja ha portat a la ciutat altres espectacles destacats com els concerts de Roger Margarit o d'Obeses.

Ahí i Marcel pujaran a l'escenari reusenc en l'exclusiu final de gira del seu exitós primer disc *45 cerebros y 1 corazón*. El duet compta amb una desena de guardons que inclouen 4 Premios MIN de la Música Independiente, el Premi Ciutat de Barcelona o el Premi Altaveu.

El final de gira de Maria Arnal i Marcel Bagés ha passat ja per Donosti i el Palau de la Música de Barcelona, i que ha de passar per València, Girona, Madrid, la Corunya i Sevilla. Les entrades per al concert de Madrid, que serà el pròxim 12 de novembre, ja estan exhaurides. La gira de l'exitós *45 cerebros y 1 corazón*

ha recorregut la Península Ibèrica tot incloent festivals com Primavera Sound, BBK o Veranos de la Villa, ha fet escala a Estats Units, Rússia, Regne Unit, Bulgària o el Marroc i ha demostrat que l'autoria encaixa perfectament al seu projecte de continuació de la cadena de transmissió de la música popular.

Ahí, Maria Arnal i Marcel Bagés van actuar a La Pedraja, a Burgos, a la fossa del franquisme que va inspirar la cançó que dóna títol al seu celebrat àlbum de debut, i que ja havien visitat l'any passat. El concert va tenir lloc com a acompanyament d'un acte de la Agrupación de Familiares De Las Personas Asesinadas en los Montes de La Pedraja, un esdeveniment que també va comptar amb la presència de Francisco Exteberria, metge forense responsable de l'exhumació. *45 cerebros y 1 corazón* parla de memòria i del que recordem i «del que ens han volgut fer oblidar».

Robert Roqué
GIRONA

► Recentment, a Figueres s'ha presentat el llibre *En Pep, el nen que somiava sardanes*, de Montserrat Segura i il·lustracions de Pau Bahí, Marina Gibert, Roser Segura i Dani Torrent. L'obra l'ha editada l'Ajuntament de la capital empordanesa.

El volum és un recull de 4 rondalles sobre la sardana i vol acostar la nostra dansa als més menuts, però també a la resta de la família per allunyar-la del clíxé que només és per a gent gran. Així, per exemple, un dels títols és *Vens a ballar amb mi?* Una altra de les rondalles explica, de manera fantàstica, la infància de Pep Ventura, ja que no hi ha dades sobre els seus anys de jove. D'aquí el títol, en al·lusió a l'obra del pare de la sardana moderna.

El llibre serveix per cloure la celebració del bicentenari del naixement de Pep Ventura. La presentació s'ha celebrat en el marc de la ballada del Dia del soci del Foment de la Sardana Pep Ventura de Figueres. En aquest sentit, s'hi ha estrenat la sardana de Jaume Cristau Princesa pubilla, dedicada a la pubilla de Figueres, Marta Guerrero.

FESTA DEL FLABIOI A ARBÚCIES

► Aquest dissabte i diumenge, Arbúcies acull la 34a Festa del flabiol amb una novetat: la 1a Escola per a Joves Flabiolaires. La Festa del flabiol és una cita ineludible per als músics d'aquest instrument, els seus amants i és clar, els sardanistes, i amb aquesta proposta consolidada la seva aposta.

La formació durarà tot el cap de setmana i està obert a nens i d'entre 12 i 15 anys. El programa preveu que se celebrin sessions durant tot el cap de setmana, amb una durada total de 5 hores, però també participaran en diversos concerts i assaigs. Així mateix, també consta de diverses activitats lúdiques, com es pot consultar al programa de la pàgina electrònica. Els professors seran Cristina Boixadera i Quim Boix. Existiran diversos nivells segons la capacitat dels alumnes i aprendran igualment el tamborino i el bombo. I sense oblidar que aquest cap de setmana els permetrà conèixer d'altres flabiolaires, perdre la por a l'escenari i generar sinèrgies. La matrícula del curs són 42 €.

El programa de la Festa del flabiol preveu uns col·loquis sobre el flabiol, el dissabte, a partir de les 4 de la tarda a la Sala d'actes del Museu Etnològic del Montseny-La Garbella; una ballada de sardanes obligades de flabiol a les 6 a la Plaça de la Vila amb els Lluïsos de Taradell i una castanyada amb flabiols a les 7 a la Plaça dels Bosquerols. També es farà un ressopó «flabiolaire» al Casino a 2/4 d'11.

Per al diumenge, hi haurà una fira de violers i productes flabiolaires a la plaça de la Vila de les 10 a les 2 del migdia, activitats diverses durant el matí i a 2/4 de 5 al Teatre de cal Xic un gran concert de fla-

Presentació. Montserrat Segura ha presentat a la ciutat de Figueres un llibre format per quatre rondalles i amb il·lustracions de Pau Bahí, Marina Gibert, Roser Segura i Dani Torrent, per apropar el món sardanístic als més petits de la casa

«En Pep, el nen que somiava amb sardanes»

► Amb la presentació d'aquesta publicació es clou la celebració del bicentenari del naixement de Pep Ventura a la capital empordanesa

El gegant de Pep Ventura de Figueres.

L'AGENDA

AUDICIONS

► DISSABTE, DIA 3

Arbúcies ► Plaça. Lluïsos de Taradell- 18.00 h. (Sardanes de lluitament de flabiol)

El Barcarés ► Plaça. Coblà Tres Vens. 11.00 h.

Girona ► Font del gat. Coblà Ciutat de Girona 12.00 h.

► DIUMENGE, DIA 4

Banyuls de la Marenda ► Plaça Pau Reig. Coblà Tres vents. Matí i tarda.

Beget ► Plaça. Coblà La Principal d'Olot. 12.00 h.

Girona ► Plaça 1 d'octubre. Plaça 1 d'octubre. Coblà Selvatana. 16.30 h.

biols. Es pot consultar el programa detallat a la pàgina corresponent de la Festa del flabiol.

La Festa del flabiol és un referent sobre aquest instrument, no només relacionat amb la sardana. Ja fa 34 anys ja se celebra aquesta festa al municipi d'Arbúcies i amb la nova escola per a músics joves reforça la seva voluntat de continuïtat.

CONCERT A LES ROQUETES, 50 ANYS D'APLEC

► Aquest pròxim diumenge, l'Aplec de Les Roquetes de L'Ideal d'en Clavé tindrà el concert de celebració de la seva 50a edició. Serà a 2/4 de 6 al Palau de la Música Catalana, amb la participació de les cobles La

Lloret de mar ► Sant Pere del bosc. Coblà la Flama de Farners. 12.00 h.

Ria i Sirac ► Plaça. Coblà Mil·lenària. 15.00 h.

Sils ► (Mallorquines) Plaça de l'euro. Coblà Foment del Montgrí. 16.15 h.

CONCERTS

► DISSABTE, DIA 3

Girona ► Envelat a la plaça Miquel de Palol. Orquestra. La Principal de la Bisbal. 19.00 h. Concert líric.

► DIUMENGE, DIA 4

Barcelona ► Palau de la música. Cobles, La Principal de la Bisbal, Montgrins, Sant Jordi - Ciutat de Barcelona, La Principal del Llobregat i La Banda simfònica, Roquetes - Nou Barris. 17.30 h.

Principal de la Bisbal, Montgrins, Sant Jordi - Ciutat de Barcelona i La Principal del Llobregat, amb la Banda Simfònica de Roquetes de Nou Barris.

El concert comptarà amb 3 parts diferenciades. La primera serà sobretot sardanista, amb títols com *Cant trist*, de Fèlix Martínez i Comín; *Per la nostra amistat*, de Martirià Font o *L'Aplec de tardor*, de Conrad Saló. Les altres dues parts seran més de caire simfònic amb la incorporació de la Banda Simfònica. Llavors s'hi podran escoltar obres com el pasdoble de concert *Girona*, de Santiago Lope; l'obra simfònica per a banda Diagram, d'André Waignein o *El cant de la senyera*, de Lluís Millet. La direcció musical anirà a càrrec de Daniel

LA FRASE

«La sardana era bellíssima. La uniformitat rítmica dels ballarins i la seriositat amb la qual se la prenien, els braços en alt i el ritme trepidant de les cames em tenia completament embuixat. Quina passada!»

► JOSÉ RUBIANES ALEGRET, MÉS CONEGUT COM A PEPE RUBIANES,

(VILAGARCÍA DE AROUSA, - PONTEVEDRA- 2 DE SETEMBRE DEL 1947 - BARCELONA, 1 DE MARÇ DE 2009) VA SER UN ACTOR DE TEATRE GALICIA-CATALÀ RESIDENT A CATALUNYA I ESPECIALITZAT EN MIM, IMITACIONS I MONÒLEGS

Navarro Cortes.

Això vol dir que en determinats moments hi haurà les 4 cobles juntes a l'escenari i en d'altres, a més a més, amb tota la Banda Simfònica. La imatge visual, i sonora, serà molt potent i interessant. Aquestes 4 formacions són les que han participat els darrers 25 anys a l'Aplec i els concerts de Les Roquetes.

L'Aplec de les Roquetes va tenir una primera edició l'any 1961 enmig d'unes condicions difícils: el lloc per ballar, per exemple, no estava condicionat i els organitzadors van haver de treballar-hi de valent i l'ambient social i polític a Nou Barris tampoc era majoritàriament català. La segona edició no es va celebrar fins al 1969 però des de llavors cada vegada va anar superant-se. Així, el 1994 es va integrar a la mostra de cultura popular «Expo-cultura» al Moll de la Fusta o l'any 1999 el FC Barcelona va fer anar

L'Aplec a les seves instal·lacions en el marc del centenari del club esportiu.

FINAL DEL CAMPIONAT DE CATALUNYA DE COLLES

► El pròxim diumenge a Valls tindrà lloc la gran final de les colles sardanistes que han participat durant tot l'any en els diferents concursos que s'han desenvolupat en diferents llocs de Catalunya. Serà la final de les colles. Juvenils, Veteranes i Grans. El concurs tindrà com a marc la plaça de la Fragata i hi prendrà part la cobla Maricel de Sitges, a partir de les 6 de la tarda.

COCO, DE BANYOLES

► En les passades festes de Sant Martí de Banyoles, el diumenge a la tarda, es van desenvolupar les audicions amb quatre cobles i amb el nom de COCO, que significa, Competició de Cobles, cadascuna d'elles interpretà una sardana per escoltar, una d'estrena, una d'obligada i una de balladora. Els assistents van poder votar per a cada tanda la sardana que van trobar més ben escollida (no es tracta de qui millor toca) sinó simplement de triar la que considerin millor i de les quatre rondes. La Principal de la Bisbal es va proclamar guanyadora de les quatre rondes.

EL BALL TÍPIC DE VALÈNCIA?

► La revista d'informació turística *Valencian Country* de València apunta al seu número del passat mes de setembre que al País Valencià també s'hi ballen sardanes, amb la inclusió d'una imatge d'una rotllana i els instruments de la cobla, segons ha informat el diari digital *Esdiario.com*.

El diari també denuncia que aquest mitjà d'informació turística provoca confusió en atribuir tradicions, símbols i mots catalans, com la senyera, a la Comunitat Valenciana. La publicació té els textos en castellà i anglès i compta amb la col·laboració de la Conselleria d'Educació i l'Acadèmia Valenciana de la Llengua.

L'editorial responsable d'aquesta revista és Grupo Calaforra Media, S.L., que edita diversos diaris, llibres i revistes. Segons la definició que ha localitzat *Esdiario.com* a la pàgina electrònica, ara inactiva, de l'editorial, *Valencian Country* és «un portal turístic en anglès que mostra el millor de les festes, costums, esdeveniments i empreses valencianes al món sencer». El seu mercat prioritari és l'anglosaxó, ja que el Regne Unit és el principal origen del turisme a la Comunitat Valenciana. Aquesta publicació s'edita des de fa 8 mesos.

Malgrat la polèmica que es pugui generar en relació a la llengua i l'ús i explicació de símbols catalans a la comunitat de València, la publicació haurà servit per donar a conèixer a un elevat nombre de turistes d'arreu del món, que visiten aquesta zona, els orígens i la tradició de la sardana, que si poguéssim parlar de Països Catalans.

► 1 Noviembre, 2018

Cultura&vida

Marcel Bagés y Maria Arnal traen '45 cerebros y 1 corazón' a Reus

El guitarrista de Flix, en la
elite de la música 'indi' P50

Música

Marcel Bagés Músico

«HEMOS HEREDADO LOS MIEDOS DE NUESTROS ABUELOS»

Entrevista. El dúo formado por el guitarrista de Flix y Maria Arnal presentará el sábado en Reus su primer disco '45 cerebros y 1 corazón'

JAVIER DÍAZ PLAZA
TARRAGONA

El dúo formado por la cantante de Badalona Maria Arnal y el guitarrista de Flix Marcel Bagés se ha colado en la elite de la música independiente nacional con su primer disco *45 cerebros y un corazón* (2017). Se han recorrido toda España, con escala en festivales de relumbrón como el Primavera Sound de Barcelona, el BBK de Bilbao o los Veranos de la Villa de Madrid, y han salido fuera de nuestras fronteras, a Esta-

dos Unidos, Rusia, Reino Unido, Bulgaria o Marruecos. Fueron los triunfadores de los pasados Premios MIN de la Música Independiente con cuatro galardones, entre ellos el del mejor álbum pop y mejor artista emergente. Este sábado, a partir de las 21.00 horas, actuarán en el Teatre Fortuny de Reus en el marco del festival Accents.

El disco parte de un drama. Sí, de una noticia que Maria leyó en un diario por internet sobre el descubrimiento de 45 cerebros y

Entradas online y en taquilla

Las entradas están disponibles en la web del Teatre Fortuny o en taquilla por un precio de 20, 18 o 15 euros.

un corazón en una fosa común en La Pedraja (Burgos). Por las condiciones climatológicas y de la tierra se conservaron mejor que los otros cuerpos que aparecieron allí.

Menudo tema para inspirarse.

Es una noticia triste como otras que se dieron en la Guerra Civil y la dictadura franquista. Ese episodio tan oscuro de nuestra historia nos interesó: aparte de que tiene un componente poético, queremos recordarle a nuestra generación que este pasado no

► 1 Noviembre, 2018

Maria Arnal y Marcel Bagés forma uno de los dúos más destacados de la música independiente nacional. FOTO: ACN

«El álbum surgió a partir de una noticia que leyó Maria en un periódico sobre el descubrimiento de una fosa común en un pueblo de Burgos»

«A la vida», de Ovidi Montllor, es una canción que forma parte de nuestro repertorio desde que empezamos»

En el disco han incluido una versión de 'A la vida', de Ovidi Montllor, que ya estaba en su anterior EP y a la que han dado un sonido más guitarrero.

Es un tema que forma parte de nuestro repertorio desde que empezamos, nos ha acompañado mucho. Lo grabamos en el EP *Verbena* y ahora le hemos dado un toque distinto. Las canciones van evolucionando, cambian y crecen contigo y decidimos meterla en el disco como la sentíamos en ese momento.

¿Maria Arnal y Marcel Bagés es un dúo de pop, folk, indie...?

Pues no lo sé muy bien. Las etiquetas responden a un criterio comercial que es entendible, pero es difícil definirse a sí mismo. Tenemos referencias indie, pop y electrónicas.

Su primer recital fue en la calle, en la fiesta mayor de la Barceloneta. Ahora prácticamente llenan por donde van.

Estamos muy agradecidos a toda la gente que nos sigue. Hemos crecido rápido y eso da un poco de respeto. Cada vez hay más gente en nuestros conciertos: estrenamos el disco en la sala Apolo con 600 espectadores, luego metimos 900 en la sala Barts, 1.600 en el Tívoli y 1.900 en el Palau de la Música Catalana.

En Madrid han arrasado, incluso cantando canciones en catalán.

Madrid es increíble, brutal. En verano tocamos allí ante 3.000 personas y cuando cantamos *A la vida* fue maravilloso.

Y este sábado estarán en Reus, cerca de su casa.

El Teatre Fortuny es un espacio precioso. Solo he estado allí de público, así que va a ser mi debut tocando y me hace mucha ilusión. En Reus vive mucha gente de Flix que nos irá a ver y eso me pone más nervioso y me mete más presión para hacerlo bien.

está bien sellado, ni ha sido bien tratado y hablado.

¿Es una manera de reivindicar la memoria histórica?

El otro día leí una afirmación con la que estoy muy de acuerdo: la memoria no siempre es cosa del pasado, también es del presente. En el contexto político y social que vive España es importante que se explique la historia para no repetir errores.

¿Es optimista?

Creo que, cuando haya una regeneración política, las cosas cambiarán. La gente que no ha nacido en el franquismo no tiene complejos para cuestionarse por qué tenemos un rey o qué es eso de la Transición que nos han vendido como algo tan bonito.

El pasado está conectado con el presente.

Aparte de la fragmentación política, también hemos heredado los miedos de nuestros abuelos. Mi abuelo siempre de me decía: «No expliques lo que sientas». Es la educación que yo he recibido, o que ha recibido nuestra generación, a causa de los hechos ocurridos en el pasado.

¿Hemos dado un paso atrás en cuanto a las libertades?

Estamos viendo actos represivos, como las condenas a cantantes por temas que creíamos que eran cosa del pasado.

Quizá no sea el mejor momento para hacer un disco como '45 cerebros y 1 corazón'. ¿Teme que les caiga algún 'palo'?

(Ríe). Siempre es buen momento para explicar la historia. Pero es cierto que ahora cuando dices algo que molesta puedes recibir un palo.

¿Cuesta dejar a un lado la ideología a la hora de componer?

A veces no hablar de ciertas cosas ya es una manera de posicionarte. Que no te represente nadie a nivel político no quiere decir que no puedas ser activo políticamente. La política es la manera que tenemos de entender la vida.

¿Ha hecho caso a su abuelo y se ha callado algo en este disco?

No nos hemos cortado. Hemos expresado bastante lo que pensamos.

¿Qué habría pasado si la noticia de la fosa común de La Pedraja no hubiese caído en sus manos?

La verdad es que no lo sé. Esa noticia nos impactó y dio sentido a muchas cosas. Cuando miramos atrás nos damos cuenta de que hemos ido trabajando con un nexo común: nuestra curiosidad por los temas que tratamos en el disco. Pero si la noticia no hubiera aparecido, el álbum sería distinto.

► 1 Noviembre, 2018

ARAGÓN, PUEBLO A PUEBLO

**LAURA URANGA
PABLO FERRER**

TORRECILLA DE ALCAÑIZ

EN DATOS

Comarca: Bajo Aragón.
Población: 426.
Distancia a Teruel, su capital de provincia: 153 km.

LOS IMPRESCINDIBLES

El Ayuntamiento

Con el apoyo del Fondo de Inversiones de Teruel (Fite) Torrecilla quiere acometer la reforma del hermoso edificio consistorial del pueblo, catalogado como Bien de Interés Cultural. Se quiere reparar el alero y la cubierta.

El gran día del laúd

El Juntón es el nombre coloquial del encuentro nómada de orquestas y escuelas laúdísticas que recorre Aragón cada año. En este 2018 fue en Torrecilla: 1.000 asistentes, 300 músicos y un repertorio coral muy cuidado.

María Arnal i Marcel Bagés

El dúo, elegido por la revista 'Mondosonoro' como lo mejor de 2017, actuó en Torrecilla de Alcañiz el 30 de junio del año pasado, con entrada gratuita. Hace quince días, la dupla llenó el Palau de la Música Catalana en Barcelona.

Un pequeño altar a San Roque en mitad del casco urbano del pueblo. LAURA URANGA

Una localidad que rezuma música y cuida sus tierras

REPORTAJE

Torrecilla de Alcañiz también tiene un gran cariño al teatro, y reparte prioridades entre las artes y la tierra, su futura depuradora de aguas y el nuevo imán culinario de la zona, el restaurante Neres

El alcalde de Torrecilla de Alcañiz, Joaquín Lorenzo, es ingeniero agrónomo y gerente del programa Leader del Bajo Aragón. Comparte en su currículum esas dos líneas con otras de idéntica importancia: es músico y amante de la cultura. Le gusta mirar hacia atrás para entender lo que pasó y pasa, y también echa la vista hacia el horizonte para desentrañar en la medida de lo posible el futuro inmediato de su pueblo.

«Me gustaría poner en situación el análisis del pueblo diciendo que dentro de la comarca del Bajo Aragón estamos en el valle del río Mezquín, en antigua mancomunidad del Mezquín, de la cual Torrecilla fue la sede. Esta

zona tiene una personalidad distintiva dentro del entorno, y sigue concentrando unas cuantas instituciones; ahora, por ejemplo, la Mancomunidad de Aguas Guadalupe-Mezquín tiene su sede en el pueblo, lo mismo que la Asociación de Productores Ecológicos del Bajo Aragón. Este es mi pueblo, lleno de gente inquieta, a que le gusta hacer cosas».

El gran proyecto del pueblo en la actualidad ya anda en desarrollo, materializándose a pasos agigantados. «Estamos ahora con nuestra depuradora, con un modelo extensivo -explica Joaquín- y estas obras, que cuentan con ayudas del Instituto Aragonés del Agua, las gestiona el ayuntamiento. No es como el caso de Fabara, aunque el espíritu sí es similar; la idea que tenemos, de hecho, es poder regar con el agua que salga de ahí».

Torrecilla tiene sus tesoros naturales conectados con el interés históricos, como una serie de pinturas rupestres en la que destacan figuras antropomorfas con bumerán; también se han catalogado unos enterramientos eneolíticos que siguen bajo estudio. En cuan-

to al patrimonio arquitectónico, la iglesia de San Miguel -y su impresionante torre- llama la atención. A finales del siglo XVI se construyó la cabecera y en el siglo XVII se añadió el resto de la edificación, además de la portada y la torre.

Agentes de cohesión

Torrecilla esta orgullosa de su bar-restaurante municipal, Neres, cuya calidad se ha convertido en un secreto a voces en la zona. «Lo gestionan dos chicos del pueblo, Nef y Eric, con la ayuda de la pareja de Eric, Ovi, que es una excelente pastelera. Queremos ampliar los espacios aledaños, porque en ese edificio y los adyacentes se concentran varias actividades culturales y de ocio. Desde luego, en Neres se come muy bien, el bar está abierto todos los días de la semana y el restaurante solo descansa los lunes», aclara el alcalde. El pueblo tiene además dos carnicerías Velilla y María Pilar, y una casa rural, Neres, que llevan los mismos incumbentes del bar.

La música es otra gran protagonista en la vida de Torrecilla, gracias a una afición genuina y varias agrupaciones de distinta naturale-

► 1 Noviembre, 2018

Antonio Beguer e Ismael Coma, cuidadores voluntarios del botánico, frente a la capilleta del Calvario. L. URANGA

El alcalde Joaquín Lorenzo, en el Rincón del Sabio. L. U.

José Pardo Sastrón, el mago de la botánica

La figura de José Pardo Sastrón es fundamental en Torrecilla d Alcañiz, su localidad natal. En 1837, con apenas 15 años, se trasladó a Zaragoza para estudiar Filosofía, y posteriormente cursó los estudios de Farmacia en el Colegio de San Victoriano de Barcelona, obteniendo la licenciatura en 1845; continuaba así una tradición familiar de varias generaciones. De hecho, ejerció como farmacéutico en Torrecilla de Alcañiz, La Codoñera, Castellote y Valdeatorrada. El monte Calvario de su pueblo,

coronado por la capilleta, es el escenario de un jardín botánico inspirado por su figura, que cuidan con mimo varios jubilados locales; se juntan cada viernes y hacen labores de mantenimiento, con esforzados como el veterinario Antonio Beguer, uno de los más entusiastas, o Ismael Coma. Allí luce también un busto de Pardo Sastrón, obra del torrecillano Lázaro García. Antonio Pellicer, estudioso de Valdeatorrada (localidad de la que Pardo Sastrón es hijo ilustre; allí nacieron sus padres) actualizó re-

cientemente el trabajo de Pardo Sastrón de hace un siglo con la flora silvestre de Torrecilla de Alcañiz y Valdeatorrada. En el propio jardín botánico existe un espacio, el Rincón del Sabio, en el que se rinde homenaje a aragoneses ilustres desde hace dos años, con la intención de ir añadiendo nuevos nombres en ejercicios venideros. José Antonio Labordeta y José Oto 'El Pastor de Andorra' son las dos primeras figuras recordadas en este lugar, con imagen y leyenda alusiva de ambos. P. F.

Las diversas especies del botánico dedicado a Pardo Sastrón. L. U.

za. «Son muy populares Los Despertadores –puntualiza Joaquín– por su tradición; se trata de un coro masculino que canta al amanecer y luego realiza el rosario de la aurora en los días festivos. También tenemos un gran coro femenino en la parroquia, y la actividad de la Asociación Cultural El Cachirulo Doctor Balaguer se traduce, entre muchas otras cosas, en una rondalla y grupo de gaiteros. También contamos con el grupo La Chanera Folk, en el que nos unimos con gente de La Codoñera, el municipio vecino», explica Joaquín, que toca la guitarra en La Chanera Folk. También sigue activo en el pueblo de manera puntual un grupo de los setenta que

hacía el repertorio de los Beatles y otros grupos de moda de la época, conocido en toda el área: Los Halcones.

En Torrecilla hay mucha afición al teatro, con un grupo de adultos de la asociación y también otro con usuarios del Centro de Hogar de Personas Mayores que gestiona el IASS en Torrecilla. La cercanía de Alcañiz, a tiro de piedra del pueblo, se ve en Torrecilla como una ventaja, aunque tampoco ayuda a fijar población. «Es muy cómodo para trabajar y se cuenta con todos los servicios –matiza Joaquín– pero tiene sus cosas no tan positivas: aquí hay colegio, pero muchos padres llevan a sus niños a centros de Alcañiz. Por otro

lado, aquí se ha quedado mucha gente a trabajar el campo, hasta el punto de que son agricultores de Torrecilla quienes trabajan tierras de pueblos cercanos con muy poca población, o del mismo Alcañiz. El reto es ir manejando el peligro de la despoblación con iniciativas, más que con palabras y conferencias, y no quedarnos quietos».

PABLO FERRER

Y MAÑANA...
MORÉS

MÁS INFORMACIÓN EN
WWW.HERALDO.ES

L'ÀLBUM

LLUÍS PERMANYER

Aquest formidable conjunt de dos estils històrics havia estat alliberat de l'ocultació

Romà i gòtic de categoria

Les obres per fer realitat un projecte que venia de lluny i que al principi es va denominar *La reforma* no van durar pas poc temps, en ple centre de la ciutat. Imagino el trastorn que devia comportar tot allò.

Aquella reforma també va resultar dolorosa, primer per la desaparició d'un bon nombre de carrers i, sobretot, per la demolició d'edificis històrics, tot i que alguns es van salvar mitjançant el trasllat. Però el més dolorós va ser la pèrdua dels habitatges, cosa que va comportar haver de traslladar necessàriament la població afectada.

Del magne projecte hi havia una bondat inesperada: l'aparició d'un passatge arquitectònic de categoria, com la porció d'un bon llenç de muralla.

El gòtic ja havia superat el desprestigi a què havia estat condemnat. De vegades l'actitud popular resulta més fàcil per plasmar un rebuig com aquell. Per això, quan plovisquejava, feia fred i bufava el vent, se solia comentar: "Avui fa un temps gòtic".

Tampoc no és sobrer recor-

dar que l'Orfeó Català aleshores va demanar la demolició de la Casa dels Velers, perquè la seva seu, el Palau de la Música Catalana, lluis més des de la Via Laietana, ja que restava molt amagada.

No es tractava d'una reacció local, atès que en altres països havia passat una cosa semblant,

Les obres de la Via Laietana van descobrir vestigis del passat molt nobles

fins que la influència romàntica va propiciar que unes determinades restes del passat fossin valorades. Crec que la culminació de la catedral, amb una façana que havia eliminat aquell mur vergonyós i improvisat que li quedava davant, va afavorir el canvi.

La fotografia resulta prou eloqüent per calibrar l'efecte visual que va causar en aquest punt l'acció del pic i la pala. Els

carrers i els edificis havien amagat aquell conjunt emmurallat.

Així doncs, no es va caure en l'error de tapar-lo amb un bloc de cases. I així va ser com es va fer una reserva d'espai per deixar-lo a la vista i que es pogués contemplar.

Aquella reserva va ser la que amb el temps va passar a ser la plaça dedicada a homenatjar un comte de l'època, Ramon Berenguer el Gran. El personatge va cobrar presència amb l'escultura elegant que va modelar el millor artista del moment, Josep Llimona. La relació entre l'espai i l'obra, però, no té l'equilibri exigible.

I es va plantejar el dubte sobre el tractament que exigien aquells murs tan nobles. En alguns punts els carreus havien desaparegut. Calia, doncs, reflexionar: era lícit completarlos amb una imitació? Al cap i a la fi, en aquell barri van sovintejar les intervencions en què es prioritzaven les falses aparençes. Només cal citar el pont del carrer del Bisbe.

Es va emprar el maó, i considero que sens dubte va ser un bon encert. És una matèria que es relaciona bé amb l'entorn, omple els buits sense estridències i no provoca caure en la falsificació.

Aquesta és una exhibició gratificant de romà i gòtic ben encaixats, cosa que beneficia tots dos estils. ●

JOAN ESTORCH / IMATGE CEDIDA PER L'ARXIU FOTOGRÀFIC DE BARCELONA

MÚSICA

Gòspel solidari al Teatre Tarragona contra la violència al Perú

El Cor Carlit actua el diumenge a les 19 h.

Guillem Andrés

El Teatre Tarragona acollirà el diumenge 4 de novembre a les 19 h. un concert del Cor Carlit, el cor de gòspel més antic de l'Estat espanyol. Els beneficis del concert es destinaran a un projecte de l'ONG Mans Unides a la província peruana d'Oxapampa. La responsable de la ONG a Tarragona, Teresa Feliu, i la regidora de Cultura, Begoña Floria, van presentar ahir l'espectacle a l'Ajuntament. Els 15 euros de les entrades, que es poden adquirir a les taquilles del Teatre Tarragona i al web www.tarracoticket.cat, serviran per ajudar a una comunitat on

el 47% de la seva població té menys de 24 anys, un baix rendiment escolar i un increment del consum de drogues, alcohol i violència.

El Cor Carlit celebra enguany el seu 30è aniversari. La seva música s'ha escoltat grans escenaris com el del Gran Teatre del Liceu, el Palau de la Música. Les veus d'aquest cor també s'han sentit a Chicago, la ciutat bressol del gòspel al món. Les ajudes al Perú beneficiaran a 1079 persones (pares, mares, alumnes i professors) i té un cost de 19.998 euros. Els professors seran capacitats per a detectar casos de maltractament.

Teatre

Concert de gòspel en benefici de **Mans Unides**

REDACCIÓ
TARRAGONA

El Cor Carlit actuarà diumenge a Tarragona a benefici d'un projecte de protecció i benestar al Perú

El Teatre Tarragona acull diumenge, a les 19 hores, dins els espectacles temporada OFF Km 0, el concert del Cor Carlit, el cor de gòspel més antic d'Espanya. Enguany celebra el 30è aniversari amb un recital a favor de Mans Unides, amb el patrocini de l'Ajuntament de Tarragona i la Diputació de Tarragona.

El Cor transmet el gòspel en estat pur i fins avui l'han portat al Palau de la Música, Auditori de Barcelona, Santa Maria del Mar, Gran Teatre del Liceu, Auditori d'Eivissa, i també ha actuat a Chicago, la ciutat bressol del gòspel al món. El seu repertori és actual i està a l'avantguarda dels cors de renom als Estats Units, sota la batuta d'Anna Roqué, directora i fundadora.

Els beneficis obtinguts en el concert es destinaran a un projecte de protecció i benestar a la infància al districte de Villa Rica, província d'Oxapampa a la zona central del Perú. El 47% de la seva població són joves de menys de 24 anys. Hi ha un limitat accés a l'educació se-

cundària i un baix rendiment escolar acompanyat d'un increment del consum de drogues, alcoholisme i violència. Encara no existeix una xarxa social que promogui la protecció, el benestar i el bon tracte a la infància i adolescència que involucri tots els sectors i la societat civil.

Càritas Selva Central fa més de 15 anys que treballa en el desenvolupament dels pobles exclosos, centrant les seves bases d'intervenció en les famílies. El projecte té el propòsit de disminuir el maltractament físic, psicològic i l'abandonament escolar de tres centres educatius mixtos. Per aconseguir-ho es faran mètodes de disciplina lliure de violència a les llars, sessions d'orientació psicològica, tallers de bones pràctiques en la criança dels nens i educació sobre el maltractament infantil.

Els professors seran capacitats per detectar casos de maltractament, proporcionar l'assistència necessària, aplicar mesures lliures de violència i ensenyar als estudiants les mesures reparadores. Se'n beneficiaran 1.079 persones (pares, mares, alumnes i professors) i té un cost de 19.998 euros.

El preu del concert és de 15 euros i les entrades es poden adquirir a les taquilles del Teatre Tarragona, a la delegació Mans Unides (Rambla Nova, 119) i a www.tarracoticket.cat.

El Cor Carlit celebra enguany el seu 30è aniversari. Diumenge actuarà al Teatre Tarragona. FOTO: CEDIDA

Canal 33 – TV3

Info K

31-10-2018

Entrevista al músic Arnau Tordera **gravada al Foyer del Palau de la Música** per a l'informatiu infantil Info K del Club Súper 3, dedicat al grup de rock Queen. Minut 15.

Enllaç:

<http://www.ccma.cat/tv3/super3/infok/especial-queen/video/5795368/>

ÒPERA

Escumosa pirotècnica rossiniana en estat pur

PALAU 100. Les Musiciens du Prince-Monaco. Cecilia Bartoli. Alessandro Corbelli. David Alegret. Carlos Chausson. Rosa Bové. Martina Janková. José Coca. Dir.: Gianluca Capuano. *La Cenerentola* de Gioachino Rossini (versió de concert). **PALAU DE LA MÚSICA. 25 D'OCTUBRE DE 2018.**

Moltes vegades s'ha dit que alguns o força creadors, del ram que sigui, només han confegit una obra, i que la resta són variacions sobre aquella. Naturalment que fins i tot els que ho han dit amb més convicció, ho han fet deixant un ampli

marge de relativisme; o sigui força o quelcom de veritat i força o quelcom de tot el contrari. Aquesta reflexió s'escau amb una certa validesa en el cas de Rossini; o més exactament en l'òpera *buffa*; no és el mateix cas de la seriosa, o tràgica. I en aquest sentit, *Il barbiere di Siviglia* seria l'òpera de referència, mentre que les altres, companyes de viatge amb més o menys personalitat pròpia. Ens trobem en un context en el qual també podríem parlar de fórmula, o de model. Un model del qual, en tot cas, ell seria l'origen, sense tanmateix deixar de mirar el *Così fan tutte* o *Le nozze di Figaro* de Mozart. I situem *Il barbiere*... malgrat que alguna altra, com *L'italiana in Algeri* s'hi havien avançat (1813 i 1816). Però per definició *Il barbiere*... és el paradigma de la parcel·la bufa del compositor de Pesaro.

Aquestes òperes obeeixen a algunes característiques determinades, com, entre d'altres, el gran olfacte o instint del compositor per la morfologia dramàtica o teatral de les seves obres. Podríem parlar que aquestes òperes –dir-ne composicions no és exacte perquè remarca la dimensió musical–, corresponen al concepte de teatre musical, del que avui s'anomena “musical”, mot d'ascendència, per entendre'ns, de les *grands machines* de Broadway. I estretament lligat a aquesta dimensió, la capacitat de dibuixar musicalment i amb enorme precisió cadascun dels personatges tipus; que no vol dir exactament arquetipus, perquè hi ha, sobretot en alguns d'ells, quelcom més de riquesa o complexitat caracterològica que la univocitat que correspondria a aquest concepte.

La resta és l'exuberància d'idees melòdiques i aquest tan exacte i ben assaonat carregament de pirotècnica musical, d'efervescència àgil, transparent, bulliciosa i *digestiva* de la seva música; i la perfecta construcció dels concertants, també aquí la mirada conscient o no a Mozart; i la capacitat de fer empassar menús tan saborosos, tan mengívols que com a bon gurmet que era, sabia cuinar. I del qual *La Cenerentola*, sense ésser el *capolavoro* –per exemple l'obertura és probablement la menys reeixida de totes–, per descomptat esdevé una reedició representativa.

Però aquest menú necessitava un bon equip de cuiners. I en aquesta sentit, tal com calia esperar i s'anunciava en lletres grosses i de neó, Cecilia Bartoli va exercir de Carme Ruscalleda, amb l'extraordinària capacitat del seu cant tan expressiu, aquí a més correspost per una aportació actoral molt natural, no gens sobreactuada. Cecilia Bartoli és, indiscutiblement, una artista tres estrelles, Michelin o el que sigui; un dels conceptes que probablement més la defineixen és el de "vida"; vida que escampa generosament i amb la qual il·lumina i vitalitza tot el que passa per les seves mans.

En una versió de concert, tanmateix força teatralitzada, David Alegret –que va substituir, no a última hora, sinó gairebé a l'últim minut el Don Ramiro d'ofici (i s'ha de suposar que de gira de la producció)– va superar tan bé com era possible l'apartat teatral i amb esplendidesa i autoritat –bon gust, veu bonica, atacs nets– la canora. Dos grans especialistes de l'òpera bufa, dos artistes amb molts anys d'ofici, Carlos Chausson i Alessandro Corbelli, van penjar-se a l'esquena la part més *buffonesca*, més estripada si se'ns permet l'expressió, amb esment especial per al Don Magnifico del primer, en el qual la seva veu poderosa i una mica dura potenciava la dimensió histriònica, tan mestrívola en ell.

I aquesta virtut no es va correspondre de la mateixa manera en les germanastres Tisbe i Clorinda, d'una teatralitat exagerada, poc natural, al marge de les *sí* virtuts vocals. En aquest sentit cal lamentar que al programa no s'esmentés el director escènic, si és que n'hi havia, car moviment escènic sí que n'hi va haver, fins i tot més enllà de l'habitual.

Les Musiciens du Prince-Monaco, una formació feta a mida de la Bartoli, va complir amb l'esperit de l'obra sense que, tanmateix, la seva aportació tingués un relleu personal; sense que anés més enllà d'estar "al servei de...". I de fet segurament d'això es tractava.

Imatge destacada: David Alegret, Cecilia Bartoli i Rosa Bové. © ACN-Mar Vila

Adaptación escénica con títeres, sombras, proyecciones y música en vivo del cómic Philémon, de Fred publicado en la revista Cavall Fort. Era un cómic misterioso, onírico y atractivo, tan diferente que superaba los límites de nuestra imaginación infantil! A Philémon todo era posible y, por ello, que los dibujos de Fred han perdurado hasta hoy en nuestra memoria.

Este sitio web utiliza cookies para que usted tenga la mejor experiencia de usuario. Si continúa navegando está dando su consentimiento para la aceptación de las mencionadas cookies y la aceptación de nuestra [política de cookies](https://www.mammaproof.org/barcelona/utilizacion-de-cookies/) (<https://www.mammaproof.org/barcelona/utilizacion-de-cookies/>), pinche el enlace para mayor información.

[plugin cookies](http://wordpress.org/plugins/asesor-cookies-para-la-ley-en-espana/) (<http://wordpress.org/plugins/asesor-cookies-para-la-ley-en-espana/>)

ACEPTAR

Dónde: Teatre Tantarantana (<https://www.mammaproof.org/barcelona/una-manana-de-teatro-en-el-tantarantana/>)

Cuando: Hasta el 11 de noviembre. Sábados a las 18h y domingos a las 12h.

Precio: 7,5 € amigos y amigas tantarantana / 8,5 € entrada especial web / 9 € precio taquilla

Edad recomendada: Para niños y niñas a partir de 5 años.

Un concierto muy innovador de Cobla 2.0 en el Palau de la Música

Ir al Palau de la Música es toda una experiencia para nuestros sentidos. El edificio es una auténtica obra de arte y su programación para familias nos encanta, por su calidad y atención en todos los detalles. Para este otoño nos han destacado el concierto de Cobla 2.0 con la Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona. Una propuesta escénica y musical de visión moderna y contemporánea que no nos dejará indiferentes y romperá algunos estereotipos tradicionales vinculados a esta agrupación instrumental. Sin renunciar a la sonoridad característica de esta formación, músicos y público se convertirán en cómplices de una nueva manera de entender y vivir la música para cobla. Jazz,

funk, *chanson* francesa, música contemporánea, música tradicional, sardanas, proyecciones de *mapping* y muchas anécdotas divertidas nos acompañarán en esta hazaña. No os perdáis la oportunidad de redescubrir esta emblemática formación, con los polifacéticos e intrépidos músicos de la Coblà Sant Jordi-Ciutat de Barcelona.

Este sitio web utiliza cookies para que usted tenga la mejor experiencia de usuario. Si continúa navegando está dando su consentimiento para la aceptación de las mencionadas cookies y la aceptación de nuestra [política de cookies](https://www.mammaproof.org/barcelona/utilizacion-de-cookies/) (<https://www.mammaproof.org/barcelona/utilizacion-de-cookies/>), pinche el enlace para mayor información.

[plugin cookies](http://wordpress.org/plugins/asesor-cookies-para-la-ley-en-espana/) (<http://wordpress.org/plugins/asesor-cookies-para-la-ley-en-espana/>)

ACEPTAR

Dónde: Palau de la Música (<https://www.mammaproof.org/barcelona/conciertos-familiares-en-el-palau/>)

Cuando: Sábados 17 de noviembre a las 12h

Precio: 11 €

Edad recomendada: A partir de 4 años

Una de títeres con perspectiva de género en Lluïsos Teatre

En el ciclo de títeres y marionetas de LLuïsos Teatre nos han hablado muy bien de Angeleta de la Cia Tactilicuà. Un espectáculo con una mujer como protagonista que cuenta la historia de una niña que tiene un sueño; casarse. Y encuentra al chico ideal, Ovidi. Pasan los años y Angeleta descubre que los sueños no son siempre son como uno se espera, que esto de casarse quizás no es lo que ella esperaba ... y que el padre tenía razón, a veces las personas pueden salir limones , y de las ácidos! Pues ha llegado el momento de hacer limonada. En un lenguaje divertido y comprensible para los niños, al más puro estilo Polichinela, observamos la liberación de nuestra protagonista.